

LEGE nr. 132 din 31 mai 2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie

▶(la data 12-iun-2017 actul a fost promulgata de Decretul 526/2017)

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I: Obiectul și domeniul de aplicare

Art. 1: Obiectul de reglementare

Prezenta lege reglementează:

- a)** asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie, denumită în continuare asigurare RCA;
- b)** domeniul de aplicare a asigurării RCA, respectiv persoanele care au obligația să încheie contracte RCA și excepțiile de la această obligație, limitele teritoriale de aplicare, limitele de răspundere, obligațiile asiguratului, obligațiile asigurătorului RCA, riscurile acoperite și excluderile, elementele privind stabilirea și plata despăgubirilor, verificarea asigurării RCA, facilitățile și penalizările aplicabile asiguraților și asigurătorilor;
- c)** organizarea și funcționarea Biroului Asigurătorilor de Autovehicule din România, denumit în continuare BAAR.

Art. 2: Definiții

Termenii și expresiile utilizați/utilizate în prezenta lege au înțelesul prevăzut la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare, precum și următoarele semnificații:

- 1.** accident de vehicule - eveniment în care a fost implicat cel puțin un vehicul în urma căruia au rezultat prejudicii materiale și/sau vătămarea sănătății și a integrității corporale ori decesul uneia sau mai multor persoane;
- 2.** Acord multilateral - acordul între birourile naționale ale asigurătorilor din statele membre ale Uniunii Europene sau părți la Acordul privind Spațiul Economic European și ale altor state asociate Uniunii Europene încheiat pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 2 din Directiva 72/166/CEE a Consiliului în ceea ce privește controlul asigurării de răspundere civilă auto, intrat în vigoare pentru biroul național auto din România în baza Deciziei Comisiei 2007/482/CE;
- 3.** asigurare facultativă - asigurare în care raporturile dintre asigurat și asigurător și drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contractul de asigurare;
- 4.** asigurat - proprietarul sau utilizatorul unui vehicul sau unui tramvai a cărui răspundere civilă delictuală este preluată contractual de un asigurător RCA în baza contractului RCA valabil pentru prejudiciile produse terțelor persoane din accidente de vehicule/tramvaie;
- 5.** asigurat cu risc ridicat - persoana care pe baza încadrării în clasele de risc pentru care cel puțin 3 asigurători RCA ofertează un tarif de primă de N ori mai mare decât tariful de referință calculat de către BAAR; factorul "N" este stabilit de către BAAR, cu aprobarea Autorității de Supraveghere Financiară și este calculat pentru un vehicul cu aceleași caracteristici tehnice cu cele ale vehiculului pentru care se solicită asigurarea, precum și pentru aceeași clasă de bonus-malus a asiguratului/utilizatorului; caracteristicile tehnice ale vehiculelor se vor raporta la capacitatea cilindrică, cu excepția vehiculelor cu motoare electrice, caz în care se va ține seama de puterea acestora;
- 6.** asigurător RCA - asigurător autorizat să practice asigurare RCA;
- 7.** avizarea daunei - notificarea asigurătorului de către persoana prejudiciată, asigurat sau mandatarii acestora, cu privire la producerea evenimentului asigurat; notificarea trebuie să fie însoțită de documentele necesare stabilirii răspunderii asigurătorului RCA;
- 8.** birou național auto - organizație profesională constituită în conformitate cu Recomandarea nr. 5 din 25 ianuarie 1949, adoptată de Subcomitetul de transport rutier al Comitetului de transporturi pe uscat din cadrul Comisiei economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite, și care grupează societățile de asigurare care sunt autorizate într-un stat să practice asigurarea de răspundere civilă auto;
- 9.** BAAR - asociație profesională, independentă și autonomă a tuturor societăților de asigurare, indiferent de forma de organizare și de statul în care își au sediul social, care, în baza legii, au dreptul să practice în România asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și care îndeplinește atribuțiile de birou național auto, de organism de plată a despăgubirilor, de organism de compensare, de centru de informare, precum și alte atribuții conferite prin lege;
- 10.** bonus/malus - sistem prin care asiguratul este încadrat în una dintre clasele de bonus (ceea ce conduce la reducerea primei de asigurare) sau în una dintre clasele de malus (ceea ce conduce la majorarea primei de asigurare), în funcție de istoricul de daunalitate al acestuia în perioada de referință;
- 11.** Carte Verde - document internațional de asigurare emis în numele biroului național auto, în conformitate cu Recomandarea nr. 5 din 25 ianuarie 1949, adoptată de Subcomitetul de transport rutier al Comitetului de transporturi pe uscat din cadrul Comisiei economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite;
- 12.** cerere de despăgubire - documentul prin care partea prejudiciată sau asiguratul formulează către asigurătorul RCA sau către BAAR pretențiile de despăgubire;
- 13.** contract RCA - contractul de asigurare de răspundere civilă auto obligatorie pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie, a cărui încheiere se constată prin polița de asigurare RCA, care atestă existența asigurării de răspundere civilă pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule; condițiile contractuale pentru asigurarea RCA sunt stabilite de prezenta lege și de reglementările Autorității de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., emise în aplicarea acesteia; forma și conținutul contractului RCA se stabilesc prin reglementări ale A.S.F.;
- 14.** contractant - persoana care încheie contractul RCA și care se obligă față de asigurătorul RCA să plătească prima de asigurare;
- 15.** corespondent - persoana pe care biroul național auto din România o desemnează pentru a reprezenta unul sau mai mulți asigurători din străinătate, membri ai altor birouri naționale auto, pentru soluționarea cererilor de despăgubire formulate de persoanele prejudiciate prin accidente de vehicule produse pe teritoriul României prin intermediul unor vehicule asigurate RCA de asigurătorii respectivi;
- 16.** daună totală economică - situația unui vehicul sau unui bun avariat a cărui valoare de reparație depășește valoarea de piață a acestuia;
- 17.** decontare directă - serviciul auxiliar de gestionare a daunelor de către asigurătorii RCA a propriilor asigurați, care se ofertează obligatoriu de către asigurator, iar achiziția acestuia este opțională de către asigurat;

- 18.** limitele teritoriale de aplicare ale asigurării de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule:
- teritoriul României;
 - teritoriile statelor membre ale Uniunii Europene, ale statelor părți la Acordul privind Spațiul Economic European, denumite în continuare state membre, și teritoriul Confederației Elvețiene;
 - teritoriile statelor situate între două state care leagă direct două state membre ale Uniunii Europene, în care nu există birou național auto;
 - teritoriile statelor în care sunt competente birourile naționale auto care au semnat Acordul multilateral;
- 19.** mandatar - orice persoană fizică sau juridică împuternicită în condițiile legii să reprezinte interesele persoanei prejudiciate în raporturile acesteia cu asiguratorul RCA și cu unitatea reparatoare auto;
- 20.** persoană prejudiciată - persoana îndreptățită să primească despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a producerii unui risc acoperit printr-un contract RCA;
- 21.** polița de asigurare RCA - documentul prin care se constată încheierea contractului de asigurare RCA și se atestă existența asigurării de răspundere civilă pentru prejudicii produse terțelor persoane prin accidente de vehicule și de tramvaie;
- 22.** prejudiciu - efectul negativ suferit de către persoana prejudiciată prin producerea unui risc acoperit printr-un contract RCA;
- 23.** răscumpărare - prejudiciul suportat de către asigurat în condițiile prezentei legi și ale contractului de asigurare RCA;
- 24.** tarif de referință - prima de asigurare cu caracter orientativ determinată pe baza datelor statistice de la nivelul pieței de asigurări RCA. Tariful de referință se calculează conform formulei:
- $$T.ref = PR \times (1 + IBNR) \times (1 + f)^t \times (1 + i)^t / (1 - Ch - P) \times (1 - BM),$$
- în care:
- PR = prima de risc = dauna medie (Dm) x frecvența medie (Fm), rezultate pe baza datelor statistice;
- IBNR = factorul de încărcare aferent rezervei de daune întâmplare, dar neavizate sau insuficient avizate;
- f = rata anuală de modificare a frecvenței daunei, pe baza datelor statistice;
- i = rata anuală de modificare a inflației (severității) daunelor, pe baza datelor statistice;
- t = diferența în ani dintre data medie de apariție a daunelor din perioada de aplicare a tarifului de referință și data medie de apariție a daunelor din perioada de analiză;
- Ch = cheltuielile asiguratorului determinate la valoare medie exprimat ca procent din prima brută;
- P = marja de profit exprimată ca procent din prima brută;
- BM = încărcare datorită aplicării sistemului bonus-malus;
- Dm și Fm sunt factori raportați la ultimii 5 ani;
- 25.** teritoriul în care staționează în mod obișnuit vehiculul:
- teritoriul statului de unde vehiculul are o plăcuță de înmatriculare sau înregistrare, fie că aceasta este permanentă sau temporară; sau
 - în cazurile în care nu există înmatriculare/înregistrare pentru un anumit tip de vehicul, dar vehiculul are un contract RCA ori un semn distinctiv similar plăcuței de înmatriculare/înregistrare, teritoriul statului în care s-a eliberat contractul RCA sau semnul respectiv; sau
 - în cazurile în care pentru anumite tipuri de vehicule nu există plăcuță de înmatriculare/înregistrare, contract RCA și nici vreun semn distinctiv, teritoriul statului în care proprietarul vehiculului este rezident permanent; sau
 - în cazul în care vehiculul nu are plăcuță de înmatriculare/înregistrare sau are o plăcuță care nu corespunde ori nu mai corespunde cu vehiculul și a fost implicat într-un accident, teritoriul statului în care a avut loc accidentul, cu scopul de a soluționa cererea de despăgubire de către biroul național auto sau organismul de plată a despăgubirilor;
- 26.** unitate reparatoare auto - persoană juridică care are înscris ca obiect de activitate executarea de lucrări de întreținere și reparație a vehiculelor și este autorizată pentru aceste activități; pentru reparațiile efectuate pe teritoriul României autorizația este eliberată de către Regia Autonomă "Registru Auto Român", conform legii;
- 27.** vehicul - mijloc de transport cu sau fără propulsie proprie, destinat deplasării pe uscat, inclusiv orice tip de remorcă, indiferent dacă este cuplată sau nu, pentru care în România există obligația legală de înmatriculare sau înregistrare, cu excepția celor care se deplasează pe șine, altele decât tramvaiele, bicicletelor sau vehiculelor cu tracțiune animală;
- 28.** utilizator - persoană fizică sau juridică, căreia proprietarul vehiculului îi acordă dreptul de folosință asupra acestuia, pe o anumită perioadă, în baza unui contract de închiriere, contract de leasing sau alt act întocmit în condițiile legii.

Art. 3: Obligatorietatea încheierii contractului RCA

Persoanele fizice sau juridice care au în proprietate vehicule supuse înmatriculării sau înregistrării în România, precum și tramvaie au obligația să se asigure pentru cazurile de răspundere civilă ca urmare a prejudiciilor produse prin accidente de vehicule în limitele teritoriale prevăzute la art. 2 pct. 18.

Art. 4: Excepții de la obligația încheierii contractului RCA

Nu sunt obligate să încheie un contract RCA persoanele fizice și juridice care utilizează vehicule exclusiv în scopul antrenamentelor, curselor, întrecerilor sau raliurilor, organizate legal; pentru riscurile ce derivă din aceste activități, proprietarii de vehicule sau organizatorii competiției se pot asigura facultativ.

CAPITOLUL II: Dispoziții generale privind contractul RCA

Art. 5: Încheierea contractului RCA

(1) Contractul RCA se încheie pe o perioadă cuprinsă între o lună și 12 luni, multiplu de o lună, în funcție de opțiunea asiguratului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), contractul RCA se poate încheia pe o perioadă mai mică de o lună în următoarele situații:

- pentru vehiculele înmatriculate/înregistrate în alte state membre ale Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene pentru care se solicită asigurarea în vederea importului în România, pe o perioadă de maximum 30 de zile de la data dobândirii proprietății, dovedită cu documente justificative;
- pentru vehiculele destinate exportului, pe o perioadă de maximum 30 de zile;
- pentru vehiculele care se autorizează provizoriu pentru circulație, pe perioade de 30 de zile, dar cumulativ nu mai mult de 90 de zile.

(3) Plata primelor de asigurare se face integral sau în rate conform acordului dintre asigurat și asiguratorul RCA. Contractul RCA produce efecte și în cazul în care rata primei de asigurare nu a fost plătită la termenul convenit între asigurat/contractant/utilizator și asiguratorul RCA, dacă asiguratorul RCA nu și-a exercitat dreptul de reziliere a

contractului RCA. Contractul RCA constituie titlu executoriu pentru ratele scadente și neachitate.

(4) Asigurarea RCA produce efecte în baza prevederilor prezentei legi, a reglementărilor emise de A.S.F. în aplicarea acesteia, precum și a încheierii contractului RCA între asigurat și un asigurător RCA, emis inclusiv prin mijloace electronice, conform reglementărilor A.S.F.

(5) Părțile pot conveni și includerea altor clauze suplimentare față de cele stabilite prin prezenta lege și prin reglementările emise de A.S.F. în aplicarea acesteia, cu excepția celor care restrâng drepturile persoanei prejudiciate.

(6) Asiguratul se obligă să plătească prima de asigurare asigurătorului RCA, iar asigurătorul RCA se obligă ca la producerea riscului asigurat să plătească despăgubirea terțului prejudiciat, în condițiile legii și ale contractului de asigurare.

(7) La încheierea contractului RCA și pe parcursul derulării acestuia asiguratul are obligația să permită asigurătorului RCA accesul în baza de date cu asigurările obligatorii de răspundere civilă auto încheiate pe teritoriul României, la evidența accidentelor și a cererilor de despăgubire anterioare și să furnizeze informațiile solicitate de asigurătorul RCA pentru evaluarea riscului și calculul primei de asigurare, stabilite prin reglementări A.S.F.

(8) Răspunderea asigurătorului RCA începe:

a) din ziua următoare celei în care expiră valabilitatea contractului RCA anterior, pentru asiguratul care își îndeplinește obligația încheierii asigurării cel mai târziu în ultima zi de valabilitate a acesteia;

b) din ziua următoare celei în care s-a încheiat contractul RCA, pentru persoanele care nu aveau o asigurare RCA valabilă la momentul încheierii noii asigurări;

c) din momentul eliberării contractului de asigurare, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a autorizației provizorii de circulație sau a înmatriculării/înregistrării vehiculului, pentru vehiculele comercializate care urmează să fie înmatriculate/înregistrate.

(9) În situația în care informațiile furnizate de asigurat nu sunt reale la momentul încheierii contractului RCA, prima de asigurare poate fi recalculată și modificată de asigurătorul RCA după notificarea prealabilă a asiguratului.

(10) În cazul prevăzut la alin. (9), dacă asiguratul nu își exprimă acordul cu privire la modificarea condițiilor contractuale, acesta poate denunța contractul RCA în termen de 20 de zile de la data primirii notificării.

(11) Pentru menținerea clasei de bonus/malus, prin contractul RCA părțile pot conveni posibilitatea răscumpărării, respectiv suportarea de către asigurat a contravalorii despăgubirii corespunzătoare evenimentului, asiguratul compensând asigurătorului RCA cuantumul acesteia, ulterior achitării despăgubirii convenite persoanei prejudiciate.

Art. 6: Contractul RCA

(1) Contractul RCA conține informații privind: numărul și data încheierii contractului, părțile contractului RCA, perioada de valabilitate, limitele maxime de răspundere stabilite de către asigurătorul RCA, prima de asigurare, numărul ratelor, scadența ratelor, intermediarul, clasa bonus/malus, numărul de înmatriculare/înregistrare și numărul de identificare a vehiculului, precum și statele în care acest document are valabilitate.

(2) Asigurătorii RCA solicită informațiile necesare pentru evaluarea riscului, conform propriilor criterii stabilite în tariful de primă și verifică corectitudinea informațiilor privind datele de identificare și tehnice ale vehiculului, datele proprietarului/utilizatorului acestuia.

(3) Asigurătorii RCA își asumă răspunderea pentru toate contractele RCA, inclusiv pentru cele alocate de către BAAR conform art. 19 alin. (2), precum și pentru erorile sau omisiunile apărute la emiterea contractelor RCA fie direct, fie prin intermediarii în asigurări, definiți conform Legii nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Limitele minime de răspundere acoperite prin asigurarea RCA conform reglementărilor Uniunii Europene sunt următoarele:

a) pentru prejudicii materiale produse în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate, limita de despăgubire se stabilește, pentru accidente, la un nivel de 1.220.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României;

b) pentru vătămări corporale și decese, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial produse în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate, limita de despăgubire se stabilește, pentru accidente, la un nivel de 6.070.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României.

(5) Limitele de răspundere sunt revizuite din 5 în 5 ani, în funcție de evoluția indicelui european al prețurilor de consum (IEPC) stabilit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.494/95 al Consiliului din 23 octombrie 1995 privind indicii armonizați ai prețurilor de consum și sunt prevăzute în reglementările A.S.F.

(6) Contractul RCA poate fi suspendat la cererea asiguratului care a încheiat un contract RCA pe perioada suspendării dreptului de circulație al vehiculului conform prevederilor legale sau pe perioada imobilizării vehiculului, cu obligația depunerii plăcuțelor de înmatriculare/înregistrare la autoritatea care le-a eliberat. Procedura suspendării și a cazurilor de imobilizare se stabilește prin reglementări comune ale Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Transporturilor, A.S.F. și Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene.

(7) Asiguratul are obligația ca, pe toată durata suspendării contractului RCA, să imobilizeze vehiculul într-un spațiu privat, în afara domeniului public. Neîndeplinirea acestei obligații este asimilată cu încălcarea obligației de asigurare și neîndeplinirea obligației de a depune plăcuțele de înmatriculare și se sancționează contravențional conform art. 37 alin. (9).

(8) Contractul RCA dă dreptul persoanei prejudiciate, în cazul producerii unui prejudiciu, să se poată adresa pentru efectuarea reparației oricărei unități reparatoare auto, în condițiile legii, fără nicio restricție sau constrângere din partea asigurătorului RCA sau a unității reparatoare auto, care ar putea să-i influențeze opțiunea.

(9) În aplicarea prevederilor alin. (8) contractul RCA va cuprinde o clauză potrivit căreia, în cazul producerii unei daune, persoana prejudiciată să se poată adresa pentru efectuarea reparației oricărui operator economic care desfășoară activități de reparații ale autovehiculelor, în condițiile legii, fără nicio restricție sau constrângere care ar putea să-i influențeze opțiunea.

CAPITOLUL III: Încetarea contractului RCA și asigurarea multiplă

Art. 7: Încetarea contractului RCA

Contractul RCA încetează:

a) la data la care proprietarul vehiculului notifică asigurătorul RCA referitor la transmiterea dreptului de proprietate asupra vehiculului, însoțită de documente justificative;

- b) la data la care vehiculul este radiat din circulație;
- c) la împlinirea termenului stabilit în contractul RCA.

Art. 8: Desființarea și denunțarea contractului RCA

(1) Contractul RCA se desființează de drept dacă:

- a) riscul asigurat s-a produs sau producerea lui a devenit imposibilă înainte de a se naște obligația asigurătorului RCA;
- b) producerea riscului asigurat a devenit imposibilă după nașterea obligației asigurătorului RCA.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) și la art. 7 lit. a) și b), atunci când asiguratul a plătit integral sau în rate prima de asigurare, acesta este îndreptățit să o recupereze proporțional cu perioada neexpirată a contractului RCA, dacă nu s-au plătit sau nu se datorează despăgubiri pentru evenimente produse în perioada de valabilitate a asigurării. În cazul în care asigurătorul RCA este ulterior obligat la plata unor despăgubiri pentru evenimente acoperite prin contractul RCA, asigurătorul RCA este îndreptățit să recupereze de la asigurat prima de asigurare restituită acestuia, la cerere.

(3) Asiguratul are obligația de a informa asigurătorul RCA despre încheierea altor contracte RCA cu alți asigurători RCA și poate opta pentru menținerea în vigoare a unui singur contract RCA. Dreptul de opțiune se exercită o singură dată pe perioada unui an calendaristic și poate opta pentru rezilierea contractelor cu data de intrare în vigoare ulterioară primului contract RCA încheiat.

Art. 9: Asigurarea RCA multiplă

(1) În cazul în care, pentru același vehicul, la data producerii accidentului, existau mai multe contracte RCA valabile, despăgubirea se suportă în părți egale de către toți asigurătorii RCA.

(2) Despăgubirea se plătește integral de către asigurătorul RCA la care s-a adresat persoana prejudiciată, urmând ca ulterior asigurătorul RCA în cauză să se îndrepte împotriva celorlalți asigurători RCA pentru recuperarea părții de despăgubire, plătită în numele acestora.

(3) Asiguratul are obligația de a informa asigurătorul RCA despre încheierea altor contracte RCA cu alți asigurători RCA și poate opta pentru menținerea în vigoare a unei singure polițe.

CAPITOLUL IV: Scopul asigurării RCA

Art. 10: Prevederi generale

(1) În baza unei prime unice, asigurarea RCA acoperă prejudiciile produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie.

(2) Asigurătorul RCA acordă despăgubiri pentru prejudiciile produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie și pentru cheltuielile făcute de aceștia în procesul civil, în conformitate cu:

a) nivelul impus de legislația statului membru pe teritoriul căruia s-a produs accidentul sau la nivelul legislației din România în cazul în care acesta în urmă este mai mare;

b) nivelul impus de legislația din România, în cazul în care persoanele prejudiciate sunt cetățeni ai unor state membre, în timpul unei călătorii ce leagă direct două teritorii în care se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dacă nu există birou național auto competent pe teritoriul traversat în care s-a produs accidentul.

(3) Despăgubirile se acordă în quantum egal cu întinderea prejudiciului până la limita maximă de răspundere a asigurătorului RCA care este egală cu valoarea cea mai mare dintre limita de răspundere prevăzută în legislația aplicabilă, conform prevederilor alin. (2), și cea prevăzută în contractul RCA.

Art. 11: Riscurile acoperite

(1) Asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată pentru prejudiciile dovedite suferite în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat.

(2) Fără a se depăși limitele de răspundere prevăzute în contractul RCA, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (4) și (5) și în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a contractului RCA, asigurătorul RCA acordă despăgubiri în bani pentru:

a) vătămări corporale sau deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial;

b) prejudicii materiale, inclusiv costuri de radiere și înmatriculare, costuri cu taxe de timbru, cheltuieli cu limitarea prejudiciului, dovedite cu acte, cheltuieli aferente diminuării valorii vehiculului după reparații, dovedite cu acte sau expertiză;

c) costuri privind readucerea vehiculului la starea dinaintea evenimentului asigurat, dovedite cu documente emise prin sisteme specializate sau prin documente emise în condițiile legii;

d) prejudicii reprezentând consecința lipsei de folosință a vehiculului avariat, inclusiv înlocuirea temporară a vehiculului, pe baza opțiunii persoanei prejudiciate;

e) cheltuieli de judecată efectuate de către persoana prejudiciată sau cheltuieli aferente în cazul soluționării alternative a litigiului dacă soluția este favorabilă persoanei prejudiciate;

f) cheltuielile legate de transportul vehiculului avariat, aparținând terțului păgubit, de la locul accidentului la locația în care se găsește centrul de constatare daune, la unitatea reparatoare aleasă de păgubit în vederea reparării vehiculului, cel/cea mai apropiat/apropiată de locul producerii accidentului sau de domiciliul persoanei prejudiciate, după caz, dacă respectivul vehicul nu se mai poate deplasa prin mijloace proprii, iar asigurătorul nu asigură transportul.

(3) Indiferent de locul în care s-a produs accidentul de vehicul - pe drumuri publice, pe drumuri care nu sunt deschise circulației publice, în incinte și în orice alte locuri, atât în timpul deplasării, cât și în timpul staționării vehiculului asigurat, asigurătorul RCA acordă despăgubiri până la limita de răspundere prevăzută în contractul RCA pentru:

a) prejudiciul produs de dispozitivele sau instalațiile cu care a fost echipat vehiculul, inclusiv pentru prejudiciul produs din cauza desprinderii accidentale a remorcii, semiremorcii ori a atașului tractat de vehicul;

b) prejudiciul produs din culpa conducătorului vehiculului asigurat;

c) prejudiciul produs prin fapta lucrului, când prejudiciul își are cauza în însușirile, acțiunea sau inacțiunea vehiculului, prin intermediul altui lucru antrenat de deplasarea vehiculului, prin scurgerea, risipirea ori căderea accidentală a substanțelor, materialelor sau a obiectelor transportate;

d) prejudiciile provocate terților, drept consecință a deschiderii ușilor vehiculului, în timpul mersului sau atunci când vehiculul este oprit ori staționează, de către pasagerii acestuia, fără asigurarea că nu se pune în pericol siguranța deplasării celorlalți participanți la trafic;

e) prejudiciile provocate terților, drept consecință a conducerii vehiculului sub influența băuturilor alcoolice sau a stupefiantelor.

(4) Prevederile alin. (3) lit. b) se aplică inclusiv în cazurile în care la data accidentului conducătorul vehiculului:

- a) a condus vehiculul fără consimțământul expres sau prezumat al asiguratului;
 - b) nu este titularul unui permis care atestă dreptul să conducă vehiculul respectiv;
 - c) nu a respectat obligațiile legale cu privire la starea și siguranța vehiculului respectiv.
- (5) Membrii familiei asiguratului, conducătorului auto sau oricărei altei persoane a cărei răspundere civilă este angajată într-un accident de vehicule și este acoperită de asigurarea obligatorie RCA nu sunt excluși de la beneficiul asigurării pentru propriile lor vătămări corporale.

Art. 12: Neacordarea despăgubirii

Asigurătorul RCA nu acordă despăgubiri pentru:

- a) cazurile în care proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului vinovat nu are răspundere civilă, dacă accidentul a fost produs:
 - (i) într-un caz de forță majoră;
 - (ii) din culpa exclusivă a persoanei prejudiciate;
 - (iii) din culpa exclusivă a unei terțe persoane, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 11 alin. (3) lit. d);
- b) prejudiciile produse bunurilor aparținând conducătorului vehiculului răspunzător de producerea accidentului, precum și cele produse ca urmare a vătămării corporale sau decesului acestuia, indiferent cine solicită aceste despăgubiri;
- c) în următoarele situații:
 - (i) prejudiciile au fost produse bunurilor aparținând persoanelor fizice sau persoanelor juridice, dacă au fost provocate de un vehicul asigurat RCA, aflat în proprietatea ori utilizat de aceeași persoană fizică sau juridică și care este condus de un prepus al aceleiași persoane juridice ori de o altă persoană pentru care răspunde persoana fizică sau persoana juridică;
 - (ii) bunul avariat și vehiculul asigurat fac parte din patrimoniul comun al soților;
 - (iii) bunul avariat este utilizat de proprietarul vehiculului asigurat, care a produs dauna;
- d) prejudiciile cauzate în situațiile în care nu se face dovada valabilității la data accidentului a asigurării RCA sau asigurătorul RCA nu are răspundere;
- e) partea din prejudiciu care depășește limitele de răspundere stabilite prin contractul RCA, produs în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea prejudiciului;
- f) amenzile de orice fel și cheltuielile penale la care ar fi obligat proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului asigurat, răspunzător de producerea prejudiciului;
- g) cheltuielile făcute în procesul penal de proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului asigurat, răspunzător de producerea prejudiciului, chiar dacă în cadrul procesului penal s-a soluționat și latura civilă;
- h) sumele pe care conducătorul vehiculului răspunzător de producerea prejudiciului este obligat să le plătească proprietarului sau utilizatorului care i-a încredințat vehiculul asigurat, pentru avarierea ori distrugerea acestui vehicul;
- i) prejudiciile produse bunurilor transportate, dacă între proprietarul sau utilizatorul vehiculului care a produs accidentul ori conducătorul auto răspunzător și persoanele prejudiciate a existat un raport contractual la data producerii accidentului;
- j) prejudiciile produse persoanelor sau bunurilor aflate în vehiculul cu care s-a produs accidentul, dacă asigurătorul RCA poate dovedi că persoanele prejudiciate știau că vehiculul respectiv era furat;
- k) prejudiciile produse de dispozitivele sau de instalațiile montate pe vehicule, atunci când acestea sunt utilizate ca utilaje ori instalații de lucru, acestea constituind riscuri ale activității profesionale;
- l) prejudiciile produse prin accidente survenite în timpul operațiunilor de încărcare și de descărcare, acestea constituind riscuri ale activității profesionale;
- m) prejudiciile produse ca urmare a transportului de produse periculoase: radioactive, ionizante, inflamabile, explozive, corozive, combustibile, care au determinat sau au agravat producerea prejudiciului;
- n) prejudiciile cauzate prin utilizarea unui vehicul în timpul unui atac terorist sau război, dacă evenimentul are directă legătură cu respectivul atac ori război.

Art. 13: Culpa comună

- (1) În situația în care persoana prejudiciată a contribuit, din culpă, la producerea accidentului sau la mărirea prejudiciului, cel chemat să răspundă va fi ținut răspunzător numai pentru partea din prejudiciu care îi este imputabilă. În astfel de situații întinderea răspunderii fiecărei persoane va fi cea constatată prin orice mijloc de probă.
- (2) În situația în care nu se poate stabili întinderea răspunderii fiecărei persoane, aceasta se va stabili în cote egale, în raport cu numărul părților implicate în accident, fiecare parte având dreptul la despăgubire în proporția în care nu s-a făcut răspunzătoare de producerea accidentului.

Art. 14: Cuantumul despăgubirilor

- (1) Despăgubirile se acordă în cuantum egal cu întinderea prejudiciului până la limita maximă de răspundere a asigurătorului RCA care este egală cu cea mai mare valoare dintre limita de răspundere prevăzută în legislația aplicabilă și cea prevăzută în contractul RCA, iar asigurătorul este obligat să comunice valoarea maximă de despăgubire, la cererea păgubitului sau a mandatarului acestuia, în termen de 7 zile calendaristice.
- (2) În cazul daunei totale economice, asigurătorul evaluează vehiculul avariat, printr-un sistem de evaluare specializat sau prin documente emise în condițiile legii pentru a-i determina valoarea de piață din momentul premergător evenimentului. Păgubitul poate opta pentru reparare până la valoarea de piață a vehiculului, calculată în urma evaluării, sau pentru soluționarea cazului ca daună totală prin plata diferenței dintre valoarea de piață a vehiculului și valoarea epavei.
- (3) Valoarea reparației se stabilește folosind sistemele de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată.
- (4) Despăgubirile se acordă pentru sumele pe care asiguratul le plătește cu titlu de dezdăunare și pentru cheltuielile de judecată și/sau cheltuielile aferente în cazul soluționării alternative a litigiului persoanelor prejudiciate prin vătămare corporală sau deces și prin avarierea ori distrugerea de bunuri.
- (5) În caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății ori decesului, despăgubirile se acordă atât pentru persoanele aflate în afara vehiculului care a produs accidentul, cât și pentru persoanele aflate în acel vehicul, cu excepția conducătorului vehiculului din vina căruia s-a produs accidentul.
- (6) În caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății ori decesului altor persoane în afara conducătorului auto răspunzător de producerea accidentului, se acordă despăgubiri și pentru prejudiciile produse soțului/soției sau

persoanelor care se află în întreținerea proprietarului ori conducătorului vehiculului asigurat.

(7) În caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății ori decesului unei persoane ori de avariere sau distrugere de bunuri, se acordă despăgubiri dacă vehiculul care a produs accidentul este identificat și asigurat, chiar dacă autorul accidentului a rămas neidentificat.

(8) Pentru avarierea sau distrugerea bunurilor, despăgubirile se acordă pentru bunurile aflate în afara vehiculului care a produs accidentul, iar pentru bunurile aflate în acel vehicul, numai dacă acestea nu erau transportate în baza unui raport contractual existent cu proprietarul sau cu utilizatorul vehiculului respectiv, precum și dacă nu aparțineau proprietarului, utilizatorului ori conducătorului vehiculului răspunzător de producerea accidentului.

(9) Despăgubirile, astfel cum sunt prevăzute la alin. (1)-(6) și (8) se acordă și în cazul în care conducătorul vehiculului, răspunzător de producerea accidentului, este o altă persoană decât asiguratul.

(10) Despăgubirile se plătesc și atunci când persoanele prejudiciate nu au domiciliul, reședința sau sediul în România.

CAPITOLUL V: Obligațiile asiguratului

Art. 15: Notificarea asiguratului RCA în cazul producerii unui eveniment asigurat

(1) Ca urmare a producerii unui accident de vehicule, asiguratul notifică asiguratorul RCA cu privire la aceasta în termen de 5 zile lucrătoare de la producerea accidentului.

(2) Asiguratul furnizează asiguratorului RCA informații cu privire la cauzele și împrejurările producerii accidentului și documentele necesare instrumentării cazului.

(3) Asiguratul înștiințează asiguratorul RCA în termenul prevăzut la alin. (1), cu privire la faptul că:

a) partea prejudiciată a solicitat despăgubirea de la acesta;

b) procedurile penale sau administrative au fost îndreptate împotriva lui în legătură cu evenimentul produs și informează asiguratorul RCA imediat cu privire la desfășurarea acestor proceduri și rezultatul acestora;

c) partea prejudiciată și-a exercitat dreptul de a fi despăgubită prin înaintarea unei cereri către o instanță judecătorească sau către o altă autoritate, în situația în care contractantul află despre acest lucru;

d) informațiile înscrise în contractul RCA au suferit modificări intervenite în timpul derulării contractului.

(4) Prevederile la alin. (1) și (3) nu se aplică în situația în care asiguratul face dovada imposibilității îndeplinirii acestei obligații.

(5) Neîndeplinirea de către asigurat a obligațiilor prevăzute la alin. (1)-(3) nu limitează dreptul persoanei prejudiciate de a fi despăgubită.

(6) Neprezentarea asiguratului la solicitarea asiguratorului nu îngrădește dreptul persoanei prejudiciate de a fi despăgubită.

Art. 16: Informarea persoanei prejudiciate

Asiguratul transmite părții prejudiciate, la cererea acesteia, informațiile necesare pentru formularea pretențiilor de despăgubire, în special:

a) numele, prenumele și adresa ale persoanei care a condus vehiculul asigurat în momentul producerii daunei;

b) numele, prenumele și adresa sau denumirea, sediul contractantului ori asiguratului vehiculului;

c) denumirea, sediul asiguratorului RCA care a emis contractul RCA, seria și numărul contractului RCA, precum și numărul de înmatriculare/înregistrare al vehiculului asigurat ori numărul de identificare al acestuia.

Art. 17: Constatarea amiabilă de accident

(1) Pentru evenimentele în care sunt implicate două vehicule, din care rezultă numai prejudicii materiale, asigurații pot informa societățile din domeniul asigurărilor și în baza unui formular tipizat, eliberat de către aceste societăți, denumit în continuare constatare amiabilă de accident, în care conducătorii vehiculelor implicate consemnează informații privind data și locul producerii accidentului, datele de identificare ale conducătorilor auto implicați, ale proprietarilor vehiculelor implicate, datele vehiculelor implicate și ale propriilor societăți de asigurare RCA, precum și informații privind circumstanțele producerii accidentului.

(2) Forma, dimensiunile, conținutul și procedurile privind utilizarea formularului tipizat sunt stabilite prin reglementări ale A.S.F., în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI: Drepturile și obligațiile asiguratorului RCA

Art. 18: Stabilirea primei de asigurare RCA și informarea asiguratului

(1) Asiguratorul calculează o primă de asigurare astfel încât să se acopere toate obligațiile ce decurg din încheierea contractelor RCA.

(2) Tariful de referință se calculează semestrial de către o societate cu expertiză recunoscută în domeniu, contractată de către A.S.F., după formula prevăzută la art. 2 pct. 24 și se publică de către A.S.F.

(3) În calculul tarifului de primă, asiguratorii RCA pot folosi criteriile de risc, indici de încărcare, coeficienți de majorare și/sau corecție ori alte instrumente de ajustare a tarifelor stabilite prin reglementări ale A.S.F.

(4) Cheltuielile administrative și de vânzare ale poliței de asigurare, incluse în tariful de primă, nu pot depăși cumulativ 25% din tariful rezultat.

(5) Pentru determinarea sumei reprezentând prima de asigurare, asiguratorul RCA poate lua în calcul istoricul daunelor plătite, în ultimii 5 ani, pentru accidente produse prin intermediul vehiculului asigurat, precum și utilizarea unor tehnologii de tip telematics.

(6) Criteriile de aplicare pentru sistemul bonus/malus sunt cele prevăzute în reglementările A.S.F. Clasa bonus/malus poate lua în calcul istoricul șoferului. Informațiile privind istoricul șoferului sunt cele aflate atât în baza de date cu asigurările obligatorii de răspundere civilă auto încheiate pe teritoriul României coroborate cu cele din baza de date deținută de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

(7) Asiguratorul RCA are obligația să informeze asigurații cu privire la modul de calcul al primei de asigurare.

(8) Asiguratorii RCA și intermediarii de asigurări RCA au obligația să informeze asigurații/contractanții cu privire la încetarea contractului RCA și la posibilitatea de reînnoire a acestuia, cu 30 de zile înainte de încetarea contractului RCA. Modalitatea de reînnoire a contractului RCA se stabilește prin reglementări ale A.S.F., conform art. 43.

(9) Asiguratorul RCA comunică A.S.F., la solicitarea acesteia, următoarele informații:

a) modalitatea de stabilire a primei de asigurare;

b) datele statistice în baza cărora este stabilită prima de asigurare;

c) raportul actuarial care stă la baza determinării tarifului de primă;

d) orice alte informații privind modalitatea de calcul al primei de asigurare.

(10) Asigurătorul RCA eliberează asiguratului/utilizatorului, în termen de 15 zile de la înregistrarea solicitării acestuia, un certificat privind daunele înregistrate, pe parcursul ultimilor 5 ani de raporturi contractuale, sau absența acestor daune.

(11) Procedura privind constatarea daunelor se stabilește prin reglementări ale A.S.F.

(12) Personalul care efectuează constatarea daunelor este avizat de A.S.F. pe baza certificării inițiale și a validării continue a competențelor profesionale de către Institutul de Studii Financiare. Modalitatea de avizare și înregistrare a personalului care efectuează constatarea daunelor se stabilește prin reglementări ale A.S.F.

Art. 19: Prevederi aplicabile asiguraților cu risc ridicat

(1) Un asigurat cu risc ridicat se poate adresa BAAR pentru formularea unei oferte de asigurare.

(2) BAAR va formula o ofertă de asigurare calculată pornind de la tariful de referință și îi va aloca acestuia un asigurător RCA în vederea încheierii contractului RCA.

(3) Alocarea prevăzută la alin. (2) se realizează de către BAAR.

Art. 20: Cererea de despăgubire

(1) Persoana prejudiciată are dreptul să înainteze cererea de despăgubire către asigurătorul RCA sau către propriul asigurător RCA în cazul decontării directe, în cazul producerii unui risc acoperit prin asigurarea RCA sau către BAAR, în cazul producerii unui risc acoperit de acesta în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Persoana prejudiciată are dreptul, direct sau prin mandatar, să înainteze cererea de despăgubire către asigurătorul RCA sau către propriul asigurător RCA în cazul decontării directe, în cazul producerii unui risc acoperit prin asigurarea RCA, sau către BAAR, în cazul producerii unui risc acoperit de acesta în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Cererea de despăgubire se poate înainta și prin mijloace electronice.

Art. 21: Soluționarea cererii de despăgubire

(1) În termen de 30 de zile de la data înaintării cererii de despăgubire de către asigurat ori de către partea prejudiciată, asigurătorul RCA este obligat:

a) fie să răspundă cererii părții solicitante, formulând în scris o ofertă de despăgubire justificată, transmisă cu confirmare de primire, în cazul în care se dovedește răspunderea asiguratului în producerea riscurilor acoperite prin asigurarea RCA, iar prejudiciul a fost cuantificat;

b) fie să notifice părții prejudiciate în scris, cu confirmare de primire, motivele pentru care nu a aprobat, în totalitate sau parțial, pretențiile de despăgubire.

(2) Dacă în termen de 30 de zile de la depunerea cererii de despăgubire de către partea prejudiciată ori de către asigurat, asigurătorul RCA nu a notificat părții prejudiciate respingerea pretențiilor de despăgubire, precum și motivele respingerii, asigurătorul RCA este obligat la plata despăgubirii.

(3) Deschiderea procedurii privind efectuarea investigațiilor se face de către asigurător dacă există indicii temeinice asupra producerii evenimentului, în baza unui raport de expertiză realizat de un expert autorizat, și dacă acesta a notificat în scris persoana prejudiciată/asiguratul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data deschiderii dosarului de daună și întocmirea procesului-verbal de constatare, cu privire la intenția de a desfășura investigații. Dacă în urma cercetărilor efectuate s-a constatat faptul că despăgubirea se cuvine persoanei prejudiciate, se aplică dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. d). Necomunicarea notificării privind intenția de a desfășura investigații în termenul de 5 zile de la deschiderea dosarului RCA din acest drept, fiind obligat la plata despăgubirii. Rezultatul motivat al investigațiilor se comunică părții prejudiciate în termen de 3 zile lucrătoare de la finalizare, dar fără a depăși termenul prevăzut la alin. (1).

(4) Despăgubirea se plătește de către asigurătorul RCA în termen de 10 zile de la data acceptării ofertei de despăgubire prevăzută la alin. (1) lit. a) sau de la data la care asigurătorul RCA a primit o hotărâre judecătorească definitivă sau acordul entității de soluționare a litigiului cu privire la suma de despăgubire pe care este obligat să o plătească. Documentele care stau la baza cererii de despăgubire sunt stabilite prin reglementări ale A.S.F.

(5) Dacă asigurătorul RCA nu își îndeplinește obligațiile în termenul prevăzut la alin. (4) sau și le îndeplinește defectuos, inclusiv dacă diminuează nejustificat despăgubirea sau întârzie achitarea despăgubirii, acesta este obligat la plata unor penalități de 0,2% pe zi de întârziere calculate la nivelul sumei de despăgubire cuvenită sau la diferența de sumă neachitată. Plata penalităților se face odată cu plata despăgubirii.

(6) În cazurile privind vătămările corporale și daunele morale care fac obiectul unui litigiu, penalitățile și plata acestora sunt stabilite de către instanța judecătorească.

Art. 22: Stabilirea despăgubirilor

(1) Despăgubirea se stabilește și se plătește în conformitate cu prevederile art. 14, iar în cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească, drepturile persoanelor prejudiciate prin accidente produse de vehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate în România se exercită împotriva asigurătorului RCA, în limitele obligației acestuia cu citarea obligatorie a persoanei/persoanelor răspunzătoare de producerea accidentului în calitate de intervenienți forțați.

(2) Pentru prejudiciile produse bunurilor, despăgubirile se stabilesc pe baza prețurilor de referință pe piață la data producerii riscului asigurat.

(3) Drepturile persoanelor prejudiciate prin accidente produse pe teritoriul României de vehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate RCA de către asigurători cu sediul în state aflate în aria de competență a unui birou național auto se exercită împotriva asigurătorului RCA prin BAAR sau prin corespondenții desemnați, după caz, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 24.

(4) În caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății ori de deces rezultate în urma unui accident de vehicule, stabilirea despăgubirii se realizează atât pe cale amiabilă, cât și pe cale judecătorească.

(5) Stabilirea despăgubirii pe cale amiabilă se realizează pe baza următoarelor criterii generale de evaluare:

a) despăgubirile cuvenite persoanelor prejudiciate ca urmare a vătămării integrității corporale ori a sănătății persoanelor se stabilesc prin ordin comun emis de Ministerul Sănătății și A.S.F., în baza punctajului comunicat de Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București;

b) evaluarea despăgubirilor are în vedere un nivel mediu prezumat al suferinței îndurate de persoanele prejudiciate;

c) valoarea unui punct traumatic este egală cu dublul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată de la data producerii accidentului;

d) despăgubirile se pot ajusta în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte, pe bază de documente justificative;

e) punctajul pentru suferințele cauzate prin vătămarea integrității corporale ori a sănătății persoanelor include numai prejudiciile legate de durerile fizice; pentru prejudiciile legate de traumele psihice, persoana prejudiciată poate aduce documente în dovedirea acestora.

(6) Stabilirea despăgubirii pe cale judecătorească se realizează pe baza probelor cu caracter medical, medico-legal,

psihologic și statistic.

(7) Întinderea răspunderii civile delictuale a asiguratului nu poate depăși întinderea răspunderii contractuale a asigurătorului RCA, până la atingerea limitelor de răspundere prevăzute în asigurarea RCA.

Art. 23: Plata despăgubirilor

(1) Despăgubirile se plătesc de către asigurătorul RCA persoanelor fizice sau juridice prejudiciate, în contul indicat de către persoana prejudiciată sau mandatarul acesteia, în condițiile legii.

(2) Despăgubirile nu pot fi urmărite de creditorii asiguratului RCA.

(3) Despăgubirile se plătesc asiguraților dacă aceștia dovedesc că au despăgubit persoanele prejudiciate și despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 25.

(4) În cazul în care în drepturile persoanei prejudiciate s-a subrogat asigurătorul facultativ al acesteia, eventuala diferență de despăgubire dintre cea rezultată potrivit contractului de asigurare facultativă și cea care rezultă potrivit contractului RCA rămâne pe contul contractului de asigurare facultativă, neputând fi recuperată de la asigurat, dacă despăgubirea plătită din contractul facultativ nu depășește limita maximă a despăgubirii ce poate fi acordată de asigurătorul RCA pentru prejudiciile cauzate în unul și același accident de vehicul, prevăzută de legislația în vigoare.

(5) În situația în care părțile nu se înțeleg asupra cuantumului despăgubirii, suma care nu face obiectul litigiului este plătită de către asigurătorul RCA înainte ca acesta să se fi soluționat prin negocieri, prin soluționarea alternativă a litigiilor sau de către instanța judecătorească.

(6) În cazurile în care despăgubirile se stabilesc prin soluționarea alternativă a litigiilor sau prin hotărâre judecătorească, asigurătorul RCA acordă despăgubiri în baza acordului rezultat în urma soluționării alternative a litigiului sau în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă.

Art. 24: Reprezentantul de despăgubiri

(1) Asigurătorii RCA au obligația să desemneze în fiecare stat aparținând Uniunii Europene sau parte la Acordul privind Spațiul Economic European și în alte state asociate Uniunii Europene și în Confederația Elvețiană un reprezentant de despăgubiri pentru regularizarea prejudiciilor provocate de vehicule supuse obligației de asigurare în România rezidenților în aceste state, cu condiția ca accidentul să se producă pe teritoriul unui alt stat decât statul de reședință al persoanei prejudiciate.

(2) Reprezentantul de despăgubiri este împuternicit să instrumenteze cazurile de daună în numele și în contul asigurătorului RCA și să reprezinte asigurătorul RCA. În acest scop, reprezentantul de despăgubiri întocmește dosarul de daună și ia toate măsurile necesare pentru soluționarea cererilor de despăgubire pretinse de partea prejudiciată, pentru prejudiciile cauzate în urma unui accident de vehicule:

a) pentru care asigurarea obligatorie RCA a fost emisă de către un asigurător RCA ori de filiala acestuia în alt stat membru decât statul în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul;

b) care provine din alt stat membru decât statul în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul; și

c) pentru prejudiciul produs în alt stat membru decât cel în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul.

(3) Reprezentantul de despăgubiri poate acționa în numele mai multor asigurători RCA.

(4) Reprezentantul de despăgubiri trebuie să fie mandatat să reprezinte asigurătorul RCA cu puteri depline, inclusiv cu drept de dispoziție în fața părții prejudiciate, să i se atribuie competența necesară pentru a răspunde pretențiilor de despăgubire justificate ale părții prejudiciate și să fie apt să examineze cazul în limba oficială a statului membru în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul.

(5) Numirea unui reprezentant de despăgubiri nu exclude dreptul părții prejudiciate de a acționa direct împotriva persoanei care a cauzat prejudiciul sau a asigurătorului RCA al acesteia, după caz.

(6) Asigurătorul RCA este obligat să informeze BAAR cu privire la numele și prenumele, data nașterii și adresa ori punctul de lucru ale reprezentantului de despăgubiri, în cazul în care acesta este reprezentat de o persoană fizică, sau cu privire la denumire și sediu, în cazul în care este reprezentat de o persoană juridică, precum și cu privire la toate modificările în privința reprezentantului, în termen de 7 zile de la numire ori de la producerea modificărilor respective.

Art. 25: Dreptul asigurătorului RCA de a solicita recuperarea sumelor plătite

Asigurătorul RCA are dreptul de a recupera sumele plătite drept despăgubire de la persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului, în următoarele situații:

a) accidentul a fost produs cu intenție;

b) accidentul a fost produs în timpul comiterii unor fapte incriminate de dispozițiile legale privind circulația pe drumurile publice ca infracțiuni săvârșite cu intenție, chiar dacă aceste fapte nu s-au produs pe astfel de drumuri sau în timpul comiterii altor infracțiuni săvârșite cu intenție;

c) accidentul a fost produs în timpul când autorul infracțiunii săvârșite cu intenție încearcă să se sustragă de la urmărire;

d) persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului a condus vehiculul fără consimțământul contractantului;

e) asiguratul a refuzat în mod nejustificat îndeplinirea obligațiilor sale împiedicând în acest fel asigurătorul RCA să desfășoare propria investigație conform prevederilor art. 21 alin. (3), iar asigurătorul este în măsură să probeze că acest fapt a condus la plata nejustificată a despăgubirii.

Art. 26: Decontarea directă între asigurătorii RCA

(1) Decontarea directă între asigurătorii RCA este aplicabilă la îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) accidente auto se produc pe teritoriul României;

b) vehiculele implicate în accidentele auto sunt înmatriculate/înregistrate în România;

c) prejudiciile sunt produse exclusiv vehiculelor;

d) ambele vehicule implicate în accidentul auto au asigurare RCA valabilă la data evenimentului;

e) prejudiciile exclud vătămrile corporale.

(2) Serviciul de decontare directă se oferă obligatoriu de către asigurător, dar achiziția acesteia este opțională de către asigurat.

(3) Procedura de decontare directă se stabilește prin reglementări ale A.S.F.

(4) Decontarea directă nu afectează dreptul persoanei prejudiciate în urma unui accident auto produs de un vehicul asigurat RCA de a exercita acțiunea directă pentru recuperarea prejudiciului produs împotriva asigurătorului RCA al persoanei vinovate de producerea accidentului auto.

CAPITOLUL VII: Verificarea asigurării RCA

Art. 27: Condiții speciale de verificare a vehiculelor înmatriculate/înregistrate pe teritoriul României

La înmatricularea/înregistrarea în circulație, la efectuarea de modificări în certificatul de înmatriculare/înregistrare sau în cartea de identitate a unui vehicul și la efectuarea verificărilor tehnice periodice este obligatorie prezentarea dovezii existenței contractului RCA, în condițiile prezentei legi.

Art. 28: Verificarea vehiculelor înmatriculate/înregistrate

(1) Nu sunt supuse procedurii de control documentele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru vehiculele care staționează în mod obișnuit pe teritoriul statelor membre sau pe al celor aflate în competența birourilor naționale care au semnat Acordul multilateral și nici pentru cele care staționează în mod obișnuit pe teritoriul unor state terțe, dacă acestea intră pe teritoriul României de pe teritoriul unui alt stat membru.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) controalele sunt permise dacă acestea au un caracter nesistematic, nediscriminatoriu și nu urmăresc exclusiv verificarea asigurării RCA.

(3) Pentru vehiculele care nu se află în situația prevăzută la alin. (1) este obligatorie verificarea documentelor care atestă existența asigurării RCA valabilă în România la punctele de control pentru trecerea frontierei de stat de către personalul poliției de frontieră.

(4) Persoanele care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la art. 29 sau persoanele care la control nu pot face dovada existenței asigurării RCA valabile sunt obligate să încheie asigurarea de frontieră prevăzută la art. 30.

Art. 29: Vehicule înmatriculate în străinătate

Persoanele care intră pe teritoriul României cu vehicule înmatriculate sau înregistrate în afara teritoriului României se prezumă a fi asigurate, în condițiile prezentei legi, dacă:

a) biroul național auto competent în statul pe teritoriul căruia vehiculul staționează în mod obișnuit este semnatar al Acordului multilateral;

b) prezintă documente internaționale de asigurare pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, valabile în România.

CAPITOLUL VIII Asigurarea de frontieră:

Art. 30: Prevederi generale

(1) Asigurarea de frontieră are ca scop acoperirea prin asigurare a riscurilor de răspundere civilă pentru vehiculele care sunt

înmatriculate/înregistrate într-un stat terț care pătrund pe teritoriul României fără a avea un contract RCA valabil sau al căror contract RCA expiră pe perioada șederii în România.

(2) Conducătorul auto al unui vehicul care este înmatriculat/înregistrat într-un alt stat, cu excepția aceluia care deține o Carte Verde valabilă, emisă sub autoritatea unui birou național competent, și cu excepția conducătorului auto a cărui asigurare de răspundere civilă pe teritoriul statului membru de reședință este garantată de biroul național al aceluia stat, încheie un contract de asigurare de frontieră.

(3) Asigurarea de frontieră se încheie la data intrării vehiculului pe teritoriul României sau cel târziu la data expirării documentului internațional de asigurare pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule valabil în România, pentru o perioadă de 30 de zile.

(4) Pentru vehiculele care staționează în mod obișnuit în alte state decât cele aflate în aria de competență a unui birou național, asigurarea de frontieră se poate prelungi pe noi perioade de câte 30 de zile.

(5) La încheierea asigurării de frontieră, în baza unei prime de asigurare, se emite conducătorului auto al vehiculului un document denumit Asigurare de frontieră RC pentru vehicule cu valabilitate în toate statele membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și în Confederația Elvețiană.

Art. 31: Cerințele și riscurile acoperite

(1) Cerințele privind forma certificatului de asigurare de frontieră sunt prevăzute prin regulamentul BAAR.

(2) Asigurarea de frontieră acoperă prejudiciile suferite în urma unor evenimente produse în limitele teritoriale de aplicare pe perioada de valabilitate prevăzută în certificatul de asigurare de frontieră.

(3) Asigurătorii mandatați de BAAR exercită activitatea de încheiere a asigurării de frontieră în numele și pe seama BAAR, pe baze contractuale.

(4) Conducătorul vehiculului a cărui utilizare pe teritoriul României este condiționată de încheierea asigurării de frontieră prezintă certificatul de asigurare de frontieră pentru întreaga durată de deplasare a vehiculului pe teritoriul României, după ce a expirat valabilitatea documentului internațional de asigurare pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, până la ieșirea de pe teritoriul României.

(5) Conducătorii vehiculelor care nu își îndeplinesc obligația de a încheia asigurarea de frontieră sunt sancționați în conformitate cu prevederile legale aplicabile în România.

CAPITOLUL IX: Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România

Art. 32: Organizarea și funcționarea BAAR

(1) BAAR se constituie ca asociație profesională, independentă și autonomă a tuturor societăților de asigurare, indiferent de forma de organizare și de statul în care își au sediul social, care, în baza legii, au dreptul să practice în România asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse terțelor persoane prin accidente de vehicule.

(2) BAAR are următoarele atribuții:

a) de birou național auto;

b) de organism de plată a despăgubirilor, în conformitate cu prevederile art. 33;

c) de centru de informare, în conformitate cu prevederile art. 34;

d) de organism de compensare, în conformitate cu prevederile art. 35;

e) de a asigura dezvoltarea și administrarea bazei de date privind evidența contractelor RCA în ceea ce privește colectarea, administrarea, procesarea, prelucrarea, managementul calității și publicarea datelor referitoare la:

(i) polițele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto;

(ii) comportamentul de daunalitate și de risc al proprietarilor și utilizatorilor de vehicule aferente polițelor RCA;

Art. 33: Atribuții ale BAAR în calitate de organism de plată a despăgubirilor

(1) În calitate de organism de plată a despăgubirilor, BAAR garantează fără a avea beneficiu de discuțiune despăgubirea persoanelor prejudiciate, rezidenți ai statelor membre, prin accidente produse pe teritoriul României sau pe teritoriul unui alt stat membru decât statul lor de rezidență, prin intermediul unor vehicule sau tramvaie care staționează în mod obișnuit pe teritoriul României sau pe teritoriul unui stat al cărui birou național auto nu a semnat Acordul multilateral, neasigurate RCA cu toate că, în conformitate cu prevederile legii, pentru acestea trebuia încheiată

asigurarea RCA sau prin intermediul unor vehicule neidentificate, în următoarele condiții:

- a)** dacă vehiculul sau tramvaiul a fost identificat, dar nu era asigurat pentru RCA, se acordă despăgubiri atât pentru daune materiale, cât și pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății ori pentru deces;
 - b)** dacă vehiculul sau tramvaiul rămâne neidentificat, se acordă despăgubiri doar pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății ori pentru deces; se acordă despăgubiri și pentru daune materiale cu aplicarea unei franșize de 500 de euro în echivalent lei la cursul comunicat de Banca Națională a României la data producerii accidentului, dacă în urma unui astfel de accident a rezultat decesul unei persoane sau s-a pricinuit integrității corporale sau sănătății unei persoane o vătămare care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mult de 60 de zile; accidentul produs de un vehicul care a rămas neidentificat este accidentul în care respectivul vehicul a intrat în coliziune directă cu persoana accidentată sau cu bunul pe care l-a avariat, după care a părăsit locul accidentului;
 - c)** în situația producerii riscului pe perioada suspendării contractului RCA, conform art. 6 alin. (6).
- (2)** BAAR intervine în calitate de organism de plată a despăgubirilor și în cazul accidentelor provocate pe teritoriul României sau pe teritoriul unui alt stat membru, prin intermediul unui vehicul neasigurat pentru RCA, exportat dintr-un alt stat membru în România, dacă accidentul se produce în termen de 30 de zile de la data acceptării exportului.
- (3)** Nu pot beneficia de despăgubiri persoanele care la data producerii accidentului au posibilitatea să își recupereze prejudiciile suferite în baza unei asigurări facultative sau obligatorii ori în baza legii și nici cele care au urcat de bunăvoie în vehiculul condus de către persoana vinovată pentru producerea accidentului, dacă se dovedește că acestea știau că pentru vehiculul respectiv nu era în vigoare un contract RCA.
- (4)** Nicio entitate care a compensat în orice fel persoanele prejudiciate sau a oferit acestora servicii în legătură cu prejudiciile suferite, inclusiv servicii medicale, în baza unor contracte încheiate ori în baza legii, nu are dreptul să solicite de la BAAR recuperarea cheltuielilor efectuate.
- (5)** Cuantumul prejudiciului suferit de persoanele prejudiciate prin accidente de vehicule produse pe teritoriul României, precum și persoanele care pot beneficia de despăgubiri și condițiile de intervenție ale BAAR în calitate de organism de plată a despăgubirilor sunt stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor adoptate în aplicarea acesteia în vigoare în România la data producerii accidentului.
- (6)** Pentru cazurile de daună care sunt soluționate prin intermediul organismelor de compensare sau a fondurilor de garantare din statele de reședință ale persoanelor păgubite sau din statele pe teritoriul cărora sau produs accidentele, cuantumul prejudiciului este stabilit de aceste organisme, în condițiile respectării clauzelor acordului pe care l-au încheiat cu BAAR.
- (7)** BAAR nu poate plăti despăgubiri pentru prejudiciile cauzate într-un singur accident care să depășească limitele de răspundere ale asigurătorului RCA prevăzute de legislația în vigoare la data producerii accidentului în România sau de legislația în vigoare a celorlalte state pe teritoriul cărora s-a produs accidentul, din care va fi dedusă, după caz, franșiza prevăzută prin lege.

Art. 34: Atribuții ale BAAR în calitate de centru de informare

(1) În calitate de centru de informare, BAAR are următoarele atribuții:

a) furnizează, la solicitarea persoanelor prejudiciate sau a centrelor de informare din celelalte state semnatare ale Acordului cu privire la schimbul de informații între centrele de informare, date privind:

- (i) numele și adresa asigurătorului RCA pentru vehiculul condus de vinovatul de producerea accidentului;
- (ii) numele și adresa reprezentantului de despăgubiri al asigurătorului RCA, emitent al contractului RCA pentru vehiculul condus de către conducătorul auto vinovat de producerea accidentului, în statul de reședință al persoanei prejudiciate;
- (iii) numărul contractului RCA;
- (iv) numele și adresa organismului autorizat să primească și să soluționeze cererile de despăgubire în statul de reședință al persoanei prejudiciate, pentru vehiculul condus de către conducătorul auto vinovat de producerea accidentului sau pentru cazul în care persoana proprietară a vehiculului respectiv beneficiază de derogare de la obligativitatea încheierii contractului RCA;

b) furnizează, la solicitarea persoanelor prejudiciate care prezintă un interes legitim, numele și adresa proprietarului, al conducătorului obișnuit sau ale utilizatorului vehiculului condus de către conducătorul auto vinovat de producerea accidentului; aceste date se pot solicita de persoana prejudiciată în mod direct sau prin intermediul centrului de informare din statul său de reședință; dovada existenței interesului legitim este în sarcina celui care face solicitarea; furnizarea acestor date se face în conformitate cu prevederile legislației privind prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

(2) În scopul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. b), BAAR are drept de acces pentru consultarea evidențelor cu vehicule înmatriculate sau înregistrate în România administrate de autoritățile publice, în condiții stabilite prin protocol încheiat între A.S.F., Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și BAAR.

(3) Informațiile comunicate de asigurătorul RCA conform art. 24 alin. (6) sunt transmise centrelor de informare naționale din statele membre.

(4) Solicitarea prevăzută la alin. (1) lit. b) se poate face de către persoana prejudiciată, în mod direct sau prin intermediul centrului de informare din statul de reședință.

(5) Furnizarea de date cu caracter personal potrivit alin. (1) lit. b) se face cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

(6) BAAR nu poate prelucra datele cu caracter personal la care are acces potrivit alin. (2) în alt scop decât cel pentru care prezenta lege stabilește dreptul de acces.

(7) Prin protocolul prevăzut la alin. (2) se stabilesc inclusiv măsurile de natură organizatorică și tehnică pentru asigurarea securității prelucrărilor de date cu caracter personal efectuate, în condițiile legislației privind protecția datelor cu caracter personal, precum și măsuri necesare pentru asigurarea:

- a)** controlului accesului la sisteme;
- b)** controlului utilizatorilor;
- c)** controlului accesului la date;
- d)** stabilirii profilurilor utilizatorilor în raport cu sarcinile relevante în condițiile prezentei legi;
- e)** mecanismelor necesare exercitării drepturilor de către persoana vizată;
- f)** mecanismelor necesare pentru verificarea legalității prelucrărilor;

g) securității prelucrărilor de date cu caracter personal.

Art. 35: Atribuții ale BAAR în calitate de organism de compensare

(1) În calitate de organism de compensare BAAR intervine în următoarele situații:

a) dacă în termen de 3 luni de la data la care a adresat o cerere de despăgubire persoana rezidentă în România care a suferit un prejudiciu cauzat de un accident de vehicule produs pe teritoriul unui stat situat în limitele teritoriale de aplicare, cu excepția României, sau pe teritoriul unui stat terț al cărui birou național a aderat la sistemul Carte Verde, prin intermediul unui vehicul care staționează în mod obișnuit pe teritoriul unui stat membru al Spațiului Economic European, cu excepția României, nu a fost despăgubită sau nu a primit un răspuns motivat de la asiguratorul RCA al vehiculului respectiv sau de la reprezentantul de despăgubiri al asiguratorului RCA în România;

b) dacă asiguratorul RCA nu și-a desemnat un reprezentant de despăgubire pe teritoriul României;

c) dacă în termen de două luni de la data producerii accidentului asiguratorul RCA nu poate fi identificat.

(2) BAAR, ca organism de compensare, nu are calitate procesuală pasivă sau de parte responsabilă civilmente în raport cu persoanele prejudiciate în urma producerii accidentelor de vehicule.

(3) Persoanele juridice care s-au subrogat în drepturile persoanelor păgubite prin accidente produse în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a) nu pot să depună cereri de despăgubire la BAAR.

Art. 36: Atribuții ale BAAR în gestionarea asigurărilor RCA aplicabile asiguratului cu risc ridicat

(1) BAAR elaborează proceduri pentru gestionarea asigurărilor RCA aplicabile asiguratului cu risc ridicat, care să cuprindă cel puțin următoarele:

a) elaborarea de atribuții privind gestionarea asigurărilor RCA aplicabile asiguratului cu risc ridicat către structurile proprii;

b) modalitatea de determinare a tarifului de primă RCA propus de BAAR;

c) modul de determinare și publicare a factorului "N" prevăzut la art. 2 pct. 5;

d) modalitatea formulării unei oferte de către BAAR, conținând propunerea de tarif de primă RCA;

e) aspectele referitoare la modalitatea de ofertare, acceptarea ofertei, precum și alocarea contractului de asigurare RCA unui asigurator RCA.

(2) Procedurile prevăzute la alin. (1) vor fi avizate de către adunarea generală a BAAR și aprobate de către A.S.F.

CAPITOLUL X: Sancțiuni

Art. 37: Contravenții și sancțiuni

(1) Constituie contravenție săvârșirea următoarelor fapte:

a) neplata integrală la termen de către asiguratorii RCA a despăgubirilor datorate din asigurarea obligatorie RCA către persoanele prejudiciate sau către asigurați, în condițiile prezentei legi și ale reglementărilor emise în temeiul art. 43;

b) neplata la termen de către asiguratorii RCA a sumelor destinate BAAR și a contribuției procentuale din valoarea primelor brute încasate aferente asigurării obligatorii RCA;

c) nedeținerea la asiguratorii RCA de către intermediarii de asigurări a sumelor încasate cu titlu de prime de asigurare, dacă fapta nu constituie infracțiune;

d) nerespectarea de către asiguratorii RCA a obligațiilor prevăzute la art. 6 alin. (3), art. 11, art. 14, art. 18 alin. (1) și (3)-(12), art. 21 alin. (1)-(5) și art. 23 alin. (1);

e) nerespectarea de către BAAR a prevederilor art. 32 alin. (2) lit. b)-m) și art. 32 alin. (3), (8) și (9);

f) nerespectarea de către BAAR a obligației privind solicitarea avizului/aprobării, conform art. 19 alin. (3), art. 32 alin. (10) și (11) și art. 36 alin. (2);

g) nerespectarea obligației de către asiguratorii RCA de a încheia contracte RCA cu asigurații cu risc ridicat, în urma alocării de către BAAR conform art. 19 alin. (2);

h) nerespectarea de către asiguratorii și BAAR a prevederilor prezentei legi și a reglementărilor A.S.F.;

i) nerespectarea de către asiguratorii a interdicției de recuperare a diferenței de despăgubire dintre asigurarea facultativă și asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, prevăzută la art. 23 alin. (4).

(2) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:

a) faptele asiguratorilor RCA prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d), g), h) și i), cu avertisment scris sau, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 50.000 lei la 500.000 lei;

b) faptele persoanelor din conducerea asiguratorilor RCA sau ale persoanelor care dețin funcții-cheie ori alte funcții critice în cadrul acestora, prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d), g), h) și i), cu avertisment scris sau cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei;

c) faptele persoanelor din consiliul director al BAAR sau ale persoanelor care dețin funcții de conducere în cadrul BAAR, prevăzute la alin. (1) lit. e) și f), cu avertisment scris sau cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei;

d) faptele intermediarilor în asigurări, prevăzute la alin. (1) lit. c), cu avertisment scris sau cu amendă de la 1.000 lei la 100.000 lei;

e) faptele BAAR prevăzute la alin. (1) lit. e) și f), cu avertisment scris sau cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se face de către persoanele cu atribuții privind supravegherea și controlul din cadrul A.S.F. Aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la alin. (2) și (5)-(7) se realizează de către Consiliul A.S.F. prin decizie, cu respectarea în mod corespunzător a prevederilor art. 8 alin. (3), art. 39 alin. (10), art. 40 și art. 42¹ din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, art. 163 alin. (12), (16) și (17) și ale art. 165 din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare. Prin derogare de la art. 8 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, art. 163 alin. (16) din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare, se aplică și pentru persoane fizice.

(4) În funcție de natura și gravitatea faptei, Consiliul A.S.F. poate aplica și alte sancțiuni contravenționale:

a) asiguratorilor RCA;

b) persoanelor din conducerea asiguratorilor RCA sau persoanelor care dețin funcții-cheie ori alte funcții critice în cadrul acestora;

c) intermediarilor în asigurări.

(5) Sancțiunile contravenționale aplicate asiguratorilor RCA potrivit alin. (4) lit. a) sunt următoarele:

a) interzicerea temporară sau definitivă a exercitării activității de asigurare pentru asigurarea obligatorie RCA;

b) retragerea autorizației de funcționare.

(6) Sancțiunile contravenționale aplicate persoanelor din conducerea asiguratorilor RCA sau persoanelor care dețin funcții-cheie ori alte funcții critice în cadrul acestora potrivit alin. (4) lit. b) sunt următoarele:

a) interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea A.S.F. pentru o perioadă cuprinsă între un an și 5 ani de la comunicarea deciziei de sancționare sau la o altă dată menționată în mod expres în aceasta;

b) retragerea aprobării acordate de A.S.F.

(7) Sancțiunile contravenționale aplicate intermediarilor în asigurări potrivit alin. (4) lit. c) sunt următoarele:

a) interzicerea temporară sau definitivă a activității de intermediere în asigurări;

b) retragerea autorizației.

(8) Sancțiunile prevăzute la alin. (5)-(7) se pot aplica în mod cumulativ cu cele prevăzute la alin. (2).

(9) Încălcarea de către persoanele fizice sau juridice a obligației de asigurare prevăzute la art. 3 și a obligațiilor prevăzute la art. 6 alin. (6) și (7) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei și cu reținerea certificatului de înmatriculare/înregistrare a vehiculului până la prezentarea documentului privind încheierea asigurării. Constatarea și aplicarea acestora se fac de către personalul poliției.

(10) Actul emis de A.S.F. prin care se constată și se individualizează obligația de plată a asiguratorilor RCA și a persoanelor din conducerea asiguratorilor RCA sau a persoanelor care dețin funcții-cheie ori alte funcții critice în cadrul acestora constituie titlu de creanță, care la data scadenței devine titlu executoriu.

(11) În cazul constatării săvârșirii a două sau mai multe contravenții se aplică amenda prevăzută pentru contravenția cea mai gravă.

(12) A.S.F. publică sancțiunile aplicate conform alin. (5)-(7) în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(13) Aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezentul articol nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz.

(14) Contravențiilor prevăzute în prezentul articol le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care acestea nu sunt contrare prevederilor prezentei legi.

(15) A.S.F. comunică de îndată Comisiei Europene următoarele:

a) prevederile prezentului articol;

b) modificările și/sau completările prezentului articol.

Art. 38: Infrațiuni

(1) Emiterea și comercializarea polițelor de asigurare RCA false sau falsificate constituie infracțiune, care se pedepsește conform Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Utilizarea în reparația vehiculelor avariate a pieselor sau ansamblelor contrafăcute și/sau falsificate de către unitățile reparatoare auto.

CAPITOLUL XI: Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 39: Prevederi tranzitorii

(1) Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, actele juridice nule, anulabile sau afectate de alte cauze de ineficacitate, încheiate în temeiul Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2016 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terțelor persoane prin accidente de vehicule și de tramvaie și al normelor emise în aplicarea acestora, rămân supuse dispozițiilor legii vechi, neputând fi considerate valabile ori, după caz, eficiente potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(3) Prezenta lege se aplică tuturor contractelor/polițelor de asigurare RCA emise după data intrării în vigoare a acesteia și în legătură cu toate prejudiciile ce se despăgubesc în baza acestora.

(4) La data intrării în vigoare a prezentei legi, BAAR preia întregul patrimoniu al Fondului de Protecție a Victimelor Străzii și se va reorganiza în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(5) Fondul național de protecție, ca structură proprie a BAAR, se va constitui din Fondul Comun Carte Verde deținut și administrat de BAAR și din 95% din disponibilul care va fi preluat de la Fondul de Protecție a Victimelor Străzii. Diferența de 5% din disponibilul respectiv va fi utilizată pentru cheltuielile de funcționare ale BAAR.

(6) De la data preluării patrimoniului de către BAAR, Fondul de Protecție a Victimelor Străzii se va dizolva.

Art. 40: Prevederi finale

(1) Unitățile de poliție, unitățile de pompieri, unitățile medicale din cadrul sistemului medical public și privat, medicii de familie și celelalte autorități publice competente să cerceteze accidente de vehicule ori să evalueze starea de sănătate a victimelor unui astfel de eveniment, după caz, vor comunica, la cererea asiguratorilor RCA, a BAAR și a Fondului de garantare a asiguraților, în termen de cel mult 30 de zile de la solicitare, informațiile deținute cu privire la cauzele și împrejurările producerii riscurilor asigurate și la prejudiciile ori vătămările provocate, în vederea stabilirii și plății de către asiguratorii RCA și de către BAAR a despăgubirilor cuvenite.

(2) Organul de stat cu atribuții în domeniul supravegherii, îndrumării și controlului traficului, al cercetării și soluționării accidentelor de circulație este obligat să avizeze în termen de 48 de ore BAAR cu privire la orice accident de vehicul produs pe teritoriul României din care a rezultat vătămarea integrității corporale sau sănătății ori decesul uneia sau mai multor persoane.

(3) Ministerul Afacerilor Interne asigură interoperabilizarea bazei de date cu informații privind autovehiculele înmatriculate și informații referitoare la amenzi și alte sancțiuni aplicate conducătorilor vehiculelor.

(4) Ca urmare a administrării și gestionării bazei de date prevăzute la art. 32 alin. (2) lit. e), obligațiile A.S.F. prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 189/2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 432/2006, sunt preluate de către BAAR.

Art. 41: Legislația aplicabilă

Prezenta lege se completează cu dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, cu cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 189/2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 432/2006.

Art. 42: Notificarea tarifelor

A.S.F. poate solicita asiguratorilor să notifice în prealabil majorarea tarifelor sau să supună aprobării sale prealabile majorarea acestora numai în cazul introducerii unui sistem național general de control al prețurilor, conform reglementărilor europene.

Art. 43: Reglementări

(1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, A.S.F. emite reglementări în aplicarea acesteia privind:

- a) elemente ale contractului RCA, inclusiv reînnoirea acestuia și riscurile acoperite;
- b) condiții și criteriile de autorizare a asiguratorului pentru practicarea asigurării RCA;
- c) formatul poliței de asigurare RCA;
- d) modalitatea de constatare, evaluare a daunelor și stabilire a despăgubirilor;
- e) condiții de plată a despăgubirilor;
- f) facilități și penalități aplicabile asiguraților;
- g) lista documentelor necesare soluționării cererii de despăgubire;
- h) criteriile de aplicare a sistemului bonus/malus;
- i) nivelul contribuțiilor și termenele de plată către BAAR, precum și ale taxei de administrare a bazei de date;
- j) modalitatea de avizare și înregistrare a personalului care efectuează constatarea daunelor;
- k) asigurările RCA aplicabile asiguraților cu risc ridicat;
- l) modalitatea de decontare directă;
- m) criteriile de risc, indicii de încărcare, coeficienții de majorare și/sau corecție ori alte instrumente utilizate în calculul tarifului de primă;
- n) alte elemente referitoare la asigurarea RCA.

(2) Până la emiterea de către A.S.F. a reglementărilor conform prevederilor alin. (1), reglementările emise de A.S.F. în aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2016 și a art. 5¹ din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în continuare, în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.

Art. 44: Corelarea cu alte acte normative

În cuprinsul actelor normative, sintagma "poliță de asigurare RCA" se înlocuiește cu sintagma "contract RCA", iar sintagma "Fondul de Protecție a Victimelor Străzii" se înlocuiește cu sintagma "Biroul Asiguratorilor de Autovehicule din România".

Art. 45: Abrogări

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

- a) Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare;
- b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2016 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terțelor persoane prin accidente de vehicule și de tramvaie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 19 septembrie 2016;
- c) art. 5¹ și art. 39 alin. (2) lit. j) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 46: Intrarea în vigoare a a legii

Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 47: Înființarea/Preluarea unei companii de asigurări

Ministerul Finanțelor Publice, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, poate elabora actul normativ pentru înființarea/preluarea unei companii de asigurări, cu capital de stat, în domeniul asigurărilor RCA și altor tipuri de asigurări.

*

Prezenta lege transpune prevederile Directivei 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 263 din 7 octombrie 2009, precum și prevederile art. 21 alin. (2) și art. 181 alin. (3) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Directiva Solvabilitate II).

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE
PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 431 din data de 12 iunie 2017